

1575

10 e Kamer

Nr. 248/07
VAN HET PARKET

Nr. C14259/08
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

3 oktober 2008

not. DE 66.97.735/00/26 van het Openbaar Ministerie tegen:

1.Nr. , zelfstandige,
geboren te op , wonende te ;

2.Nr. , zelfstandige,
geboren te op , wonende te ;

Verdacht van:

Te op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2000 tot en met 31 januari 2000,

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van

titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

het bouwen van een paardenstal

gelegen in niet ruimtelijke kwetsbaar gebied, meer bepaald in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 30 mei 1978 (stuk 42).

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 8 december 2006, 13de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Verklaart de beklaagden elk schuldig aan de feiten omschreven onder de enige telastlegging.

Zegt dat er geen redenen zijn voor deze beklaagden de uitspraak van veroordeling op te schorten.

Veroordeelt de beklaagden elk tot een geldboete van € (500, verhoogd met 1990 opdecimien en gedeeld door 40,3399 =) 2.478,94.

Gelast voor elk van de beklaagden gedurende een termijn van drie jaar gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor een gedeelte groot 250 franken van de opgelegde geldboete 500 franken;

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagden uitgesproken geldboete van 500 franken telkens zal kunnen worden vervangen door een

gevangenisstraf van 90 dagen en bepaalt het met uitstel opgelegde gedeelte op 45 dagen.

Spreekt lastens elk van de beklaagden de verplichting uit om éénmaal een bedrag van € 25, met 45 opdecimen verhoogd, € 137,50 bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de beklaagden elk een vergoeding op van € 25 zoals bedoeld door artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen gerechtskosten, in hun geheel begroot op de som van € 119,43.

HERSTELVORDERING

Beveelt de beklaagden op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van het onroerend goed gelegen te (voorheen) binnen een termijn van 18 maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, namelijk door het slopen van de wederrechtelijk opgerichte paardenstal en de onmiddellijke verwijdering van alle afbraak en afvalmaterialen van het terrein.

Beveelt dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklaagden hoofdelijk een dwangsom zal worden verbeurd van € 125 per dag vertraging in de nakoming dit bevel.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 21 december 2006 door beide beklaagden, gevolgd door het openbaar ministerie.

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 5 september 2008 in het Nederlands:

de beklaagden in hun middelen van verdediging, de tweede beklaagde in persoon aanwezig en beiden bijgestaan door meester advocaat aan de balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. De strafvordering is niet vervallen door verjaring; de werken werden beëindigd "einde januari 2000", te begrijpen als 31 januari 2000. De verjaringstermijn werd gestuit door een daad van onderzoek nl. het proces verbaal van 5 november 2004 opgesteld door een inspecteur van de lokale politie van in uitvoering van het kantschrift van 23 september 2004. Sedert 5 november 2004 zijn minder dan vijf jaren verstreken.

3. In de telastlegging dient de verwijzing naar het derde lid van art 66 van het coördinatiedecreet betreffende de ruimtelijke ordening te worden weggelaten. Hiervan werd aan de beklaagden kennis gegeven. De aldus verbeterde telastlegging betreft dezelfde feitelijke gedraging als deze die aan de oorspronkelijke dagvaarding ten grondslag ligt.

4. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het hof is de telastlegging, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en hiervoor onder 3 verbeterd, lastens de beide beklaagden bewezen.

5. De door de eerste rechter uitgesproken straf voor elke beklaagde is wat betreft keuze van straf, strafmaat en verantwoording, hierin begrepen het afwijzen van het verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling, passend; het hof maakt de overwegingen van de eerste rechter hier tot de zijne.

Wel kan rekening houdend met het feit dat de beklaagden, weliswaar slechts na ruim zeven jaar, tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand zijn overgegaan een iets ruimer uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf worden verleend.

6. De gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van , vorderen het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel.

De beklaagden tonen aan dat inmiddels tot het volledig herstel werd overgegaan door de afbraak van de paardenstal, met inbegrip van de fundering en de vloerplaat.

**Op deze gronden,
het hof, rechtdoende op tegenspraak,**

Gelet op de niet-strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter en de artikelen:

162, 190, 194, 195, 210 en 211 Wetboek van Strafvordering,
2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

77 van het K.B. van 27 april 2007 genomen in uitvoering van de programmawet (II) van 27 december 2006,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in Gerechtsszaken.

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastlegging zoals hiervoor onder 3 vermeld,

veroordeelt elke beklaagde tot een geldboete van € (500, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399=) 2 478,94 of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen,

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar voor drie vijfde van de geldboete en de helft van de vervangende gevangenisstraf waartoe elke beklaagde wordt veroordeeld,

veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50,

veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de artikelen 2 en 77 van het kb van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken van € 29,30,

verklaart de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur en van het college van burgemeester en schepenen van : ongegrond en verklaart hun vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie; begroot deze op € 125,13 in eerste aanleg en op € 87.62 in hoger beroep.

Kosten:		
	Afschriften:	25,65
	Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
	Dagvaarding:	24,00
		<hr/>
		79,65
	+ 10 % :	7,97
		<hr/>
	Totaal :€	87,62

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter
, als voorzitter, en raadsheer
, en in openbare terechtzitting van **3 oktober 2008** uitgesproken door voorzitter
, in aanwezigheid van
, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier